

Бога, вѣрватъ ли въ сѣществуването Му. Да се задаватъ такива въпроси, това е все едно да питате малкото дете, което едва е влѣзло въ първо отдѣление, вѣрва ли въ числата. Детето не знае още, какво нѣщо е число, а вие го питате, вѣрва ли въ числата. Когато детето се запознае съ числата, тогава можете да го питате, вѣрва ли въ тѣхъ. Следователно, всѣка идея става ясна, когато се приеме отъ съзнанието на човѣка, когато мине презъ физическия, сърдечния и умствения му животъ. Това значи: една идея е ясна, когато има отношение къмъ стомаха, дробоветъ и мозъка на човѣка.

Сега, да опредѣлимъ конкретно, какво нѣщо е вѣрата. Представете си, че прочитѣ на нѣкой човѣкъ сж затворени отъ детинство. Той минава за слѣпъ. Дето ходи, все тояжка си носи. Съ тояжката той опитва пѣтя; чрезъ нея се запознава съ външната обстановка. Вие го питате, вижда ли слънцето, вѣрва ли въ него, познава ли го. Той ще ви каже, че усѣща слънчевата топлина, но слънцето не е виждалъ, не може да ви говори за него. Фактътъ, че носи тояжка и се подpira на нея, показва, че му липсва нѣщо. Единъ день, когато прогледа, той ще види слънцето, ще се запознае съ него и ще вѣрва, че има слънце въ свѣта. Следователно, да вѣрва човѣкъ, това значи, да вижда нѣщата ясно, да ги е опиталъ и позналъ. Безвѣрието подразбира слѣпота, а вѣрата — виждане.